

TRĂIASCĂ A 45-A ANIVERSARE A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXV Nr. 6972

Simbătă 7 mai 1966

6 PAGINI — 30 BANI

Desen de Eugen MIHĂESCU

MARELE ARHITECT

Titus POPOVICI

Legenda meșterului Manole, alii de bogată în sensuri, a cunoscut, în cursul ridicării ne-pieriturilor edificii al orinduirii noastre socialiste pe frontonul cărui generațiile viitoare vor sîmbura cu litere de aur numele clăsei muncitoare și al partidului său de avangardă, o nouă și definitivă intruchipare. Jertfele îngropate la temelie noului edificiu: minerii de la Lupeni, celerii de la Grivița, eroii de la Dolana, adică tot ceea ce a născut poporul român mai înălțător în materie de dizene, spirit de luptă și abnegație, dragostea față de patrie și de popor, stau cheazăse a necinstitii de granit, a eternității și frumuseții neamului în severitatea și simplitatea ei, a edificiului nostru al tuturor.

ce urma să devină factorul hotărîtor al dezvoltării României moderne, al realizării acestui „miracol” românesc pe care nici cele mai rîuvoitoare zăre ale lumii capitaliste nu mai culează să-l conteste — Partidul Comunist Român. Ceea ce a caracterizat și caracterizează activitatea partidului creat în focul marilor bătălii de clasă ale secolului al XX-lea este analiza lucidă, cutozătoare, energică a fenomenelor sociale, cunoașterea aprofundată a legilor care dezvoltă și dezvoltarea societății omenești, legi aplicabile — am putea spune cu măsura — la condițiile și împrejurările noastre. Tocmai această luciditate, cutozătoare și intrinsecă, locală cunoașterea profundă și multilaterală a realităților românești în întreaga lor complexitate, în înălțuirea lor cauzală, precum și respectul față de popor, față de om au

(Continuare în pag. a V-a)

DE 8 MAI RAPORTĂM PARTIDULUI

Fiecare ceas al zilei de azi completează filele unuia mare capitol de istorie, care capătă o înclinare, în aceste zile și ore, prin creația omului din fabrică, a țărânului, a călătorului, a tot ce înseamnă om al muncii pe bogatul cuprins al țării: în toate regiunile țării, angajamentele luate în cîntea zilei de 8 Mai 1966 au fost împlinite și depășite.

Industria grea a țării s-a dovedit și industria ei dinamică: zeci de mii de tone sînt surplusurile față de plan aduse în oțel, fontă și laminat de oțel, fier și laminat de oțel, aluminiu și Hunedoara. Harta s-a îmbogățit cu reperișoarea mai mare, cuprinzînd 60 de sonde forate peste prevederi. În regiunea Ploiești, economiile suplimentare la prețul de cost au depășit 35 milioane lei. Ce se poate observa nou în aceste realizări? Sporul înregistrat, înălțimea mare nu e luată în compărie cu un nivel modest: realizările reflectă o tradiție, sînt înfă-

INDUSTRIA MINIERĂ

În primele patru luni ale anului, planul producției globale în industria minieră a fost îndeplinit în proporție de 102,8 la sută: au fost livrate peste plan 114 200 tone de cărbune, 11 000 tone fier în minereu marț și importante cantități de produse neferoase și nemetalifere.

ECONOMIA FORESTIERĂ

Întreprinderile Ministerului Economiei Forestiere și-au îndeplinit angajamentele luate în cîntea zilei de 8 Mai. Producția marfă realizată suplimentar se ridică la 115 milioane lei.

INDUSTRIA UȘOARĂ

Și colectivele fabricilor și uzinelor din industria ușoară și-au îndeplinit și depășit angajamentele. Pe patru luni, planul producției globale a fost depășit cu 152 milioane lei.

FABRICĂ DE MICROMOTORE ELECTRICE

La Pitești a început construcția unui important obiectiv al industriei noastre constructoare de mașini — Fabrica de micromotore electrice. Noua unitate va produce micromotore electrice monofazate și universale destinate echipării motopompelor, mașinilor de spălat, mașinilor de găurit etc.

mil noastre. Pentru noi, Partidul Comunist Român ființează de totdeauna: ea forță revoluționară, ea luptător pentru libertate și progres, el își trage seva din cele dinții lăcrării ale vieții populului

Emanatie istorică a poporului

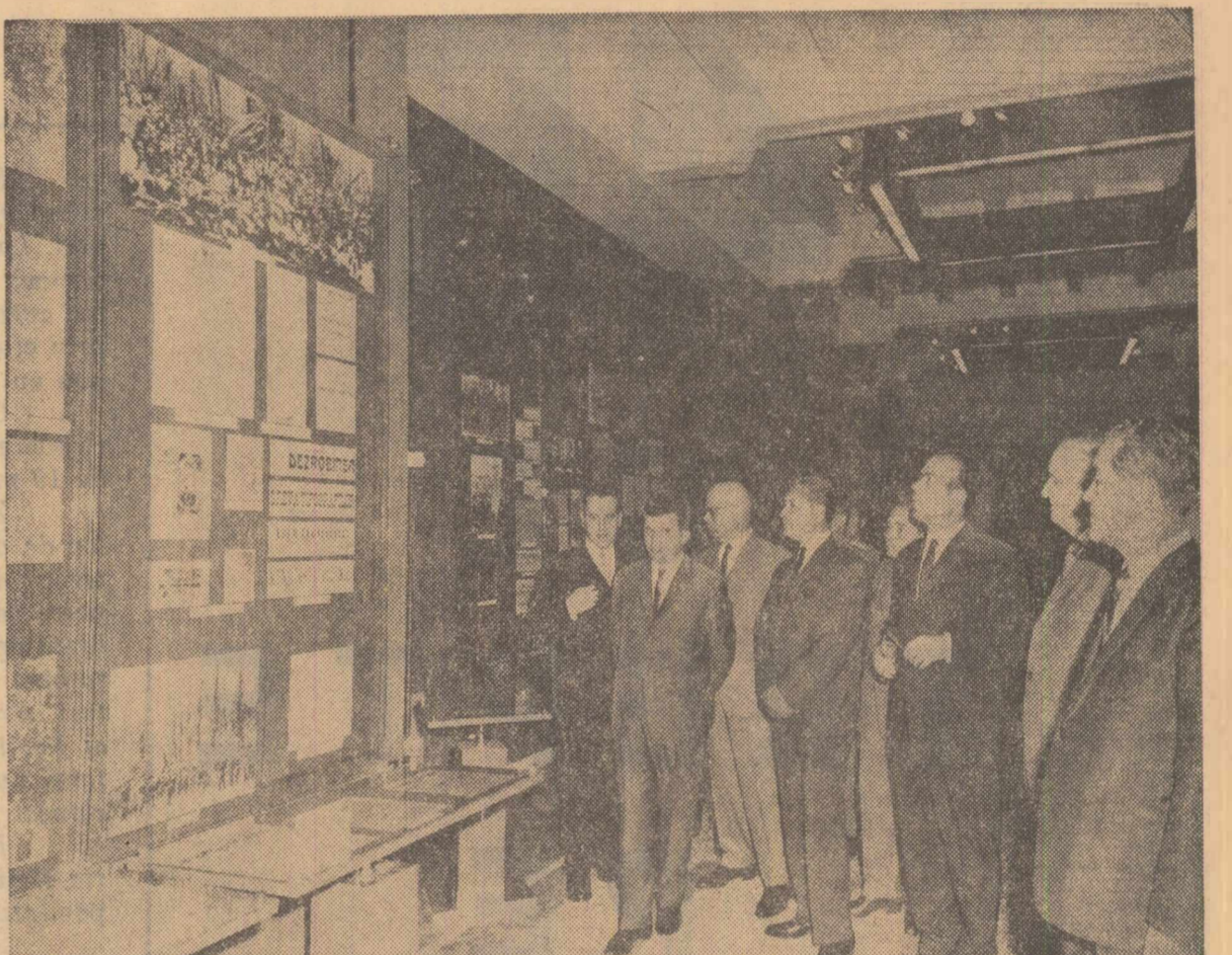
Acad. Constantin DAICOVICIU

nostru, emană din însăși ființa lui milenară. Din cruntele bătălii purtate pentru apărarea gliei, sub voievozi ca Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare sau Mihai Bravu, din crînconele războaielor și revoluții pomite vijelios de mase împilate în fruntea cărora s-au înălțat

un Horia, un Tudor, un Iancu, un Bălcescu, din luminoasele mișcări și mînașe pentru lumină și cultură în sufletele de străduții cărturari și patrioți, s-a adăpat, ca de la un izvor veșnic viu, par-

tidul comuniștilor. În el s-au întrupat cele mai nobile tradiții ale luptei de eliberare națională și socială, tot ce a înflorit mai presios în acest popor în cursul zburcinatei sale istorii. Aspirațiile seculare ale poporului de libertate, independență, dreptate socială și-au găsit în parti-

DESCHIDEREA MUZEULUI DE ISTORIE A PARTIDULUI COMUNIST, A MIȘCĂRII REVOLUȚIONARE ȘI DEMOCRATICE DIN ROMÂNIA

În cadrul multiplelor manifestări prin care întregul nostru popor întîmpină cu sîrbătorească însuflețire cea de-a 45-a aniversare a partidului, a avut loc, vineri la amiază, solemnitatea inaugurării noului Muzeu de istorie a Partidului Comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România.

La deschiderea muzeului au luat parte tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Alexandru Birlădeanu, Alexandru Drăghici, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, membri ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Iosif Banc, Maxim Berghianu, Petre Blajovici, Dumitru Colu, Florian Dămălașe, Janos Fazekas, Petre Lupu, Ilie Verdeț, Vasile Vilcu, membri supleanți ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, Manea Mănescu, Vasile Patilinet, Virgil Trofin, secretari ai C.C. al P.C.R., Ilie Murgulescu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Gheorghe Gaston Marin și Roman Moldovan, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai Consiliului de Miniștri, numeroși vechi militanți ai mișcării muncitorești din țara noastră — activiști de partid și de stat, oameni de artă și cultură, ziaristi.

La festivitate au participat șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București, precum și corespondenții ai presei străine. Tovarășul Nicolae Ceaușescu ține panglica inaugurală deschizînd oficial muzeul. Apoi, cei prezenți vizitează muzeul.

După încheierea vizitei conducătorii de partid și de stat semnează în „Cartea de Aur” a muzeului. Tovarășul Nicolae Ceaușescu

cu felicită colectivul de organizare pentru munca depusă. Muzeul reconstituit cu vigoare drumul lung și glorios de luptă al poporului român pentru eliberarea națională și socială, avîntul mișcărilor revoluționare și demo-

cratice, dezvoltarea mișcării noastre muncitorești, istoria eroică a Partidului Comunist Român, care călăuzește poporul spre piscurile tot mai înalte ale socialismului. (Agerpres)

Astăzi, în jurul orei 17, posturile noastre de radio și televiziune vor transmite de la sala Palatului Republicii Socialiste România adunarea festivă organizată cu prilejul împlinirii a 45 de ani de la crearea Partidului Comunist Român.

Vizita delegației de partid și guvernamentale române în R.D. Vietnam ÎNCEPEREA CONVORBIRILOR OFICIALE

HANOI 6 (Agerpres). — La 6 mai, au început convorbirile între delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România și delegația Partidului celor ce muncesc din Vietnam și a guvernului R. D. Vietnam.

Nguyen Duy Trinh, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul afacerilor externe al R. D. Vietnam, Le Thanh Nghi, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam, Hoang Van Hoan, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, adjunct al ministrului apărării naționale, Hoang Van Tien, adjunct al ministrului afacerilor externe, și Hoang Tu, ambasadorul R. D. Vietnam la București.

Din partea română participă tovarășii: Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., general-colonel Ion Ionăț, membru al C.C. al P.C.R., adjunct al ministrului forțelor armate, Vasile Vlad, membru supleant al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, și Ion Moangă, ambasadorul Republicii Socialiste România la Hanoi.

Din partea vietnameză iau parte tovarășii: Fam Van Dong, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam,

care condamnă muncitorimea, țărînimea, păturile cele mai largi ale poporului român, la o viață de sărăcie și mizerie, devenită de nesupportat; adîncile antagonisme de clasă ce frîntau orînduirea burghezo-mosierescă, nemulțumirile ce momeau în popor evoluția inevitabil spre o dezlănțuire revoluționară. Propria experiență a bătăliilor de clasă purtate în acei ani de masele muncitoare pentru o viață mai bună — înclinute cu ridicarea la luptă a aproape întregului proletariat român, în octombrie 1920 — le-a convins că pentru a obține marea, hotărîtoarea victorie trebuie să-și făurască un conducător clarvăzător.

În cursul convorbirilor, delegațiile au făcut un schimb de păreri asupra problemelor care interesează cele două țări și guvernul.

Recepție oferită în cinstea oaspeților români

Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, Consiliul de Miniștri al Republicii Democratice Vietnam au oferit vineri seara o recepție în cîntea delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Emil Bodnaraș, membru al Comitetului

Executiv și al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.

Din partea vietnameză au luat parte tovarășii: Le Duan, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam, (Continuare în pag. a VI-a)

(Continuare în pag. a V-a)

P.C.R.

45

DE TREPT PE

SCARA ISTORIEI

CE V-A ÎNDEMNET SĂ INTRAȚI ÎN PARTID ?

Am mers pe singurul și adevăratul drum

— **Tovarășul ION LASCĂR ?**
— Eu sînt !
E un bătrîn încă zdravăn. Nimic nu i-ar trîda vîrsta de n-ar fi ridurile. O rețea fină și deasă îi brîzdează fața ca o gravură de demult. În care s-au adunat semnele timpului. Vîrsta ? 76 de ani. Membru al Partidului Comunist Român din 1921. Trăiește la Piatra Neamț unde și-a desfășurat activitatea timp de peste patru decenii.
— **Cînd am aflat de Congresul de constituire eram în închisoare. Aveam 31 de ani. Așa dar, visul meu și al altor mii de muncitori se împlinise. Aveam partidul nostru, partidul clasei muncitoare. Pe noi, pe tinerii luptători ne aștepta perspectiva unei vieți grele, dar ne însușeau un mare ideal : comunismul. Un ideal pînă la tot pasul de primejdie, de represalii, de închisori.**
— **Sî, totuși, ați ales acest ideal ?**
— Nu l-am ales. Era singurul. Mă însușisem la P.S.D.R. încă din 1908. Peste cîțiva ani, la Iași, l-am cunoscut pe Ștefan Gheorghiu, iar întîlnirea cu el, cuvintele lui m-au răscălit. Îmi amintesc, parcă vîd și azi, de 1 Mai 1919, cînd am demonstrat cu tabloul lui Octav Băncilă reprezentînd muncitorul care rupe lanțul asuprit.
— **Vă gîndeți, pe atunci, la renașterea de azi ?**
— Demonstrăm pentru dreptate socială, pentru condiții omenești de viață și de muncă și nu ne gîndeam atît de departe. Dar ceea ce ceream noi erau drepturi esențiale, visate de tot poporul. Drumul nostru se îndrepta către partidul comunist, singurul și adevăratul partid al muncitorilor, trup și suflet din trupul și sufletul muncitorilor.
— **Au urmat, apoi, pentru Ion Lascăr, numeroase arestări preventive și detențiuni ; el a gustat din plina neagră a închisorilor și lagărelor, iar noaptea de 23 August 1944 l-a aflat în lagărul de la Moinești.**
— **Aveți 54 de ani. Nu vă simțeați obosit ?**
— Nu. Erau tocmai zilele pe care le așteptam. Gîndiți-vă cîți eram cînd am plecat la drum și cît de

Avem sarcina să făurim o industrie nouă

— **Cînd ați primit „butezul de muncitor” ?**
— În 1933 am intrat ucenic la Atelierele Criștea. Am învățat aici nu numai alfabetul meseriei, ci și alfabetul luptei... Pîlpăiam cu degetele pe zidurile urmele gloanțelor trase în muncitori ; învățam alfabetul luptei pe șoprite... Față de bătrînii mei meșteri eu am avut bucuria de a mă avînta în bădălia construcției. Am sosit la Cratova, în 1949, cu puțin înainte de a se pune piatra fundamentală a uzinei „Electroputere”.
— **Cine este acest om ? Unul din cei 8.000 de muncitori, unul din cei aproape 2.000 de comunisti ai uzinei „Electroputere” ?**
— Este un om albit de vreme, cumpătat în gesturi, zgîrcit în vorbe, ferm și cald la inimă, tipul muncitorului grivițean. El cheamă ION DARIE și este șeful secției construcții metalice a locomotivelor Diesel electrice.
— **Partidul ne-a încredințat sarcina să făurim o industrie nouă, atît de necesară țării, și, mai ales, să ridicăm produsele acestei Industrie la un nivel competitiv cu produsele similare de pe piața mondială.**
— O sarcină tehnică ?
— Nu, în primul rînd o sarcină politică ! Ca muncitor la Grivița, iar apoi la Turnu Severin, cunoșteam secretele vechii locomotive și, împreună cu tovarășii mei, dădeam produse bune. Ca să făurim însă locomotive Diesel electrice la nivel competitiv se cerea să ai oameni a căror pricepere să fie la nivel competitiv cu priceperile din industriile tradiționale ale țărilor. De unde să-l scoți ? Sarcina tehnică era deci o sarcină politică și se adresa în primul rînd nouă comunisti.
— **Cum ați rezolvat-o ?**
— Ar trebui să pomestesc zile și nopți în șir. Este de fapt istoria

nașterii unei noi industrii în România. Ce să vă spun ?... Din cei aproape o mie de muncitori și tehnicieni ai secției în care lucrez, acum cîțiva ani erau mulți oameni fără nici o calificare. Veneau din satele și cîtunele Olteniei. Adăugați la aceasta faptul că și noi, cei stăpîniți pe o anumite meserie, trebuia să ne reprofiliăm, să învățăm din nou, odată cu ei, să ne însușim secretele unor profesii nepractice niciodată în țara noastră. Pentru noi, examenul de calificare nu reprezenta un simplu certificat, ci un produs tehnic pe care îl aștepta cu încredere economia noastră națională.
— **Sînteți mulțumit de rezultate ?**
— Da, dar aș vrea să amintesc despre un alt rezultat, nu despre locomotive, generatoare, transformatoare sau motoare electrice, ci despre oamenii noștri care prin pricepera și talentul lor s-au ridicat la nivelul competitiv de care vorbeam. Sînt convins că al ar face clasă olicărei uzine moderne, adăugînd o calitate în plus... Este cunoscută icsușina noastră, a românilor, pricepera noastră de a ne însuși cu ușurință noțiunile și de a le aplica rapid, în chip creator. Această calitate s-a valorificat însă în mod superior, prin hotărîrea, perseverența și spiritul de organizare pe care l-au adus comunistii.

Împlinirea unei pasiuni colective

Un colț intim în biroul directorului Fabricii de antibiotice din Iași. O mîsuță joasă, două fotolii adînci și o vază cu flori. Vaza simbolizează o pasăre sau un zbor.
— **Vă plac florile ?**
— Există femeie cîreța să nu-i placă florile ?
— **Pentru moment, telefoanele, paștile la număr, au încetat să mă sune. Directoarea VIORICA ARDELEANU (mică de statură, halat alb, biolog de profesie) așază în vitrina cu mostre cîteva fiole.**
— **Profesiunea dv. răspunde unei vocații ?**
— Cînd aveam 15 sau 16 ani am văzut la microscop că organismele „diversibile” se mișcă, trăiesc. Treptat curiozitatea mea a enlăuat, a devenit pasiune. Dar înainte de a te avînta în larg trebuie să știi să înopi. Or, ca să înveți un lucru ai nevoie de conștiințiozitate.

Pasunea și conștiințiozitatea sînt atribuțiile firești ale comunistilor.
— **Cînd v-ați întîlnit prima oară cu comunistii ?**
— În 1957. Vă miră ? Deși absolvisem o facultate, rămăsese o țărancă, aveam nevoie de ceva concret ca să înțeleg exact cine anume mă ajutase tot timpul ca să mă afirm. Aici, în fabrică, l-am cunoscut pe Grigore Radu, pe atunci secretarul organizației de partid. Ne întîlneau desori, discutăm, ne sfătuiam. „Dumneata ești o cercetătoare tîndră — mi-a spus el într-o zi. Ceea ce faci interesează pe toată lumea. Principiul e să-ți dai seama că nu ești singură”. Aveam revelația unei descoperiri necesare. Am făcut cerere de intrare în partid.
— **Amintirile schimbă pe fața ei lumini și umbre. O întrebare o reduce pe Viorela Ardeleanu din nou printre noi :**
— **Idealul dumneavoastră de comunist coincide cu idealul profesional al biologului ?**
— Ca biolog, am o răspundere profesională. Ca membru de partid, am în plus și o răspundere socială. O activitate sau alta poate și trebuie să acționeze numai în folosul oamenilor. Socialismul a învins la noi definitiv tocmai pentru că sînt în cel mai înalt grad civilizația, idealurile majore ale umanității. Comunistii sînt conștienți de acest lucru și acționează ca atare.
— **Astăzi țara, în urma unor ninsori abundente, fabrica de antibiotice a fost, cîteva zile, izolată de oraș. Majoritatea muncitorilor surprinși de viscol în fabrică nu s-au mai putut întoarce acasă. Viorela Ardeleanu, care participa la o ședință a sfatului popular regional, a dat telefoane, s-a interesat de moralul oamenilor, apoi a cerut ajutor să meargă la fabrică. „Trebuie să ajung neapărat acolo...” S-a telefonat unei unități militare din apropiere și i s-a pus la dispoziție un tanc.
— **Datoria de director v-a chemat la fabrică ?**
— Dacă mă credeți, în acele momente uitaseam că am și o funcție de conducere. De altfel, și alți membri de partid — maiștri sau simpli muncitori — au venit la fabrică pe jos, riscînd să rămîin înzăpeziți pe drum. A fost un moment dificil și simțeam toți nevoia să fim împreună.
— **Înainte de a ajunge la fabrică, la ce v-ați gîndit mai întîi : la oameni sau la producție ?**
— La oameni, la producție, la totul... La oameni, fiindcă sîntem un colectiv foarte unit. La fabrică, fiindcă în 1953 noi am dat prima sarcină de penicilină românească. Vi se pare neclar ? Pasunea mea s-a înfrînt cu pasiunea colectivă a oamenilor în mijlocul cărora lucrez.**

Gravitatea gîndirii creatoare

Pe paleta unui pictor se adună firese culorile patriei, lumii și tonurile universului natal. Atelierele lui AL. CIUCURENCU, artist al poporului, e inundată de incandescențe, nu numai ale culorii, ci și ale unui temperament de militant.
— **Culoarea nu e numai instrumentul major al picturii, dar și o expresie a vieții. Cînd ați întîlnit, figurat vorbind, culorile partidului ?**
— În Tulcea anilor din preajma primului război mondial. Un oraș de hamali, de pescari, pitoresc colț de țară în care solara explozie dîndu-se dezlăuită din păcate un trist petruș uman, o mizeră Veneție aruncată la Dunăre. Această Tulcea a legănat în adolescența mea nu numai bărci și pescăruși, dar și primele idei generoase pe care le aduceau militanții socialiști. Tatăl meu, meșteșugar, se număra printre ei ; el m-a dus la taverna mohortă, care-mi aminteste și azi ritmurile poemului eminescian...
— **Se înseamnă idealul comunist pentru un artist ?**
— E un răspuns pe care am încercat să-l dau și prin pictura mea. Cred că idealul comunist îl obligă pe artist să descopere în el însuși vigoarea și responsabilitatea de om al societății. Revenind la aria șevaleului, ferestra prin care noi primim lumea, ecranul pe care proiectăm gîndurile și sentimentele, trebuie să spun că idealul comunist îl învîlă pe artist la ceea ce aș numi gîndire gravă. Numai antenele sensibilității nu-l pot ajuta pe artist să descrie senzurile adînci ale lumii transfigurate pe pînză, chiar dacă stăpînește bine materia cromatică de pe paletă.
— **Vă referiți deci la un nou mod de a privi arta...**
— Forța de pătrundere a realității, ceea ce numim noi astăzi cunoașterea artistică, este o categorie filozofică cu care partidul ne-a familiarizat. Nu numai pentru mine, dar pentru toți colegii de penel, acești ani au însemnat o împelutată apropiere de tematică, o mai strînsă apropiere de psihologia omului contemporan, de semnificația socială a fenomenelor care, transformînd istoria, și-au găsit un modest reflex și în pinzele noastre. Artă noastră trebuie să înalțe acel arc de

bolii prin care Izvorul, tradiția milenară a poporului să se unească cu visul înaripat de perfecțiune înfructurat de idealul comunist.

Fascinația idealului constructiv

Interlocutorul nostru e un tîndr, surprinzător de tîndr față de masivitatea biroului peste care ne întinde mina. Prin ferestrele largi se profilează pe cer dantelăria îndrăzneată, devenită familiară în ultimii ani, a marilor combinate chimice.
— **Există în viața dv. o zi, o împrejurare în care se poate spune că ați înfrînt partidul ?**
— PETRU BUNEA, director general al combinatului de cauciuc sintetic și produse petrochimice din Valea Trotușului, stă și chibzuește ardeleneste.
— **Știți, probabil, că bioclimata stabilește o relație strînsă între evoluția funcțiilor și compoziția chimică a atmosferei, a întregului mediu ambiant. Noi, generația noastră aflată în pragul adolescenței la Eliberare, am respirat o atmosferă impregnată de ideile și faptele revoluției inspirate și conduse de partid. Asta a făcut ca totul să mi se pară firesc. Poate tocmai de aceea, în 1956, cînd am iscălit cererea de intrare în rîndurile comunistilor, nu am avut sentimentul unei colțuri în viață, ci acela, poate mai profund, al integrării, al contopirii definitive cu o concepție și un ideal care-mi aparțineau de mult.**
— **Totuși, în sfera largă a idealului comunist ce anume v-a atras îndeosebi ?**
— **Romantismul construcției.** În urmă cu șapte ani, cînd am venit pe șantierul combinatului, mă atrăgeau, mă fascinau marile edificii ale industriei și, trebuie să mărturisesc, îi învidiam pe colegii mei constructori. Construcția se afla abia la fundată, montajul nu începuse. Totul era încă, sau așa mi se părea mie, în germene. Îmi amintesc că la prima ședință a organizației de partid ne-am strîns doar vreo 14-15 oameni. Ațiția era comunistii viitorului combinat. Ei bine, astăzi organizația noastră numără aproximativ 850 de membri. Nu, nu vîd în asta o simplă creștere numerică, ci rezultatul unei aspirații profunde, caracteristice generației mele, pentru care romantismul construcției se confundă cu abnegația și eroismul cotidian al comunistilor.

Realizarea unui vis comun

Ne adresăm scriitorului KOVÁCS GYÖRGY :
— **Ce influență au exercitat asupra dv. ideile socialismului ?**
— Am luat contact cu lupta clasei muncitoare încă din 1933, cînd eram student, iar ca scriitor abia începusem să-mi întînd nrurile. Pe atunci, mizeria socială, vîlul neplăcut al nesiguranței zilei de mîine împredicau cu brutalitate aspirațiile generoase ale tinerilor de vîrstă mea. Criza economică generală, milioanele de șomeri care și cereau dreptul la muncă au fost semnale de alarmă puternice, vesteau o epocă de mari bădăli revoluționare. Mi-am pus atunci o întrebare esențială : încotro să mă îndrept ? Răspunsul direct, transparent, nu mai putea fi altul decît drumul celor mulți. Crezul ideologic, apartenența mea ca scriitor s-au analizat pe lașagul ideii de dreptate socială. Luptele revoluționare din 1933 și de mai tîrziu, culminînd cu istoricul act al Eliberării, au demonstrat că forța socialismului este de netîmp.
— **Care și se pare a fi caracteristica fundamentală a noilor rapoarte sociale ?**
— Aș aminti mai întîi de rapoartele oamenilor cu oamenii. În trecut, clasele dominante au întreprins nelcnetat vraja între români și naționalitățile conlocuitoare — continuă scriitorul Kovács György. Fluturînd cu fîdmărie așaz-zisul steag al „purității etnice”, ele încercau să mușamalizeze adevăratele cauze ale mizeriei sociale. Istoria a dezmințit însă de fiecare dată această falsă urd. În momentele grele de luptă, poporul nostru a făcut front comun împotriva asupritorilor. Rîscoala de la Bobina, rîscoala lui Horia, Cloșca și Crișan sînt pagini de vîieție, dar și de înfrîntire a românilor — cu frații lor de altă naționalitate. Socialismul a pus temelie unei societăți drepte și profund umane. Oamenii muncii, indiferenți de naționalitate, sînt animați de o dorință comună : consolidarea cuceririlor noastre revoluționare, ridicarea nivelului de trai material și spiritual al poporului. Astăzi, partidul comunistilor a legiferat prin Constituție drepturile egale ale tuturor oamenilor muncii de pe cuprînsul țării. Continînd o tradiție seculară, zidim împreună o societate nouă, cea mai dreaptă societate din istoria țării noastre.

Vectorul mișcării sociale

— **Ați întreprins cercetări în domeniul elementelor transuranice, ați urmărit transmutațiile din microcosmosul atomului într-o epocă**

istorică de mari schimbări în universul social. Ați simțit înfrîntura acestui, să-l spunem, vector al mișcării sociale ?

— **Evident. În epoca modernă muncitorul științific, indiferent că e un savant de renume, simte, simțind, velenul polenului condiționat societății — ne răspunde aced HORIA HULUBEL, directorul Institutului de fizică atomică. Au trecut de mult timpurile în care celebrul Newton medita la misterul gravitației universale în liniștea unei ferme din Lincolnshire. Știința contemporană presupune laboratoare și aparatură specială, o bază materială imensă și mereu înnoită în pas cu ultimele cuceriri ale cercetării mondiale, ca să nu mai vorbim de interacțiunea tot mai strînsă dintre știință și industrie, dintre dezvoltarea științei și dezvoltarea societății în genere. Asemenea condiționări le-am resimțit personal.**
— **În ce împrejurare ?**
— **Încă din tinerețe. În perioada debutului meu științific. Am avut toată înțelegerea din partea profesorului meu Petre Bogdan, în al cărui laborator fusesem numit ca preparator după primul război mondial. Însă dotarea laboratorului său de chimie-fizică era foarte precară. Lipsa de mijloace, indiferența regimurilor trecute față de știință și cultură erau de natură să dezamăgească și să înfrîntă orice elan. Neavînd de ales, am luat atunci drumul străinătății și am lucrat în laboratorul mareului savant francez Jean Perrin.**
— **Ce a determinat, în urmă cu cîteva ani, solicitarea dv. de a fi primit în rîndurile Partidului Comunist Român ?**
— **A fost urmare a unui proces îndelungat, început, poate, încă în perioada dintre cele două războaie, cînd, atît în România cît și în Franța, am cunoscut oameni generosi, spirite luminate și progresiste, la idelle cărora am aderat distindeauna. În ultimii ani însă, mi-am dat seama că prin activitatea mea de descăli și muncitor științific mă înscriesem definitiv pe linia acestui vector al mișcării sociale. Încerc astăzi o mare bucurie cînd vîd cum se ridică sub ochii mei o tîndră generație de cercetători încurajați și sprijiniți nu de o personalitate generoasă și singulară, nu de hazard sau de o împrejurare favorabilă, dar efermeră, ci printr-o vastă și profundă politică de stat.**
— **Ce părere aveți despre destinele științei românești ?**
— **Nu vreau să fac pronosticuri, dar am convingerea că următorii ani vor aduce importante succese pe tărîmul cercetării fundamentale și aplicative. Directivele Congresului al IX-lea și ultimele documente ale partidului consacrate dezvoltării științei stau cheazăse convingerii mele adînci și sincere.**

Grădinari ai propriei noastre vieți

Un sat bogat de pe Ialomîța, 500 de case noi, intrăm într-o curte, de zidul grajdului e rezemată o roată de grădinărie. Cooperativa are azi o suprafață de 250 ha și o grădină irigaată cu aspersoare. La ce a servit roata ? Întrebăm pe gospodar, iar ILIE MITROFAN ne răspunde cu plăcere :
— **O țin de amintire. Roata asta îmi măsura neazul în fecorele pară. Primăvara Ialomîța dădea peste maluri, dar în lună pămîntul cîrpa ea talpa. Aveam un lot primit în '45 aici în coasta rîului și mă chinam să fac din el grădină. Muceam și eu, și nevasta, și băieții cînd s-au frîgat mai mari. Nu știu cum se făcea, dar n-aveam chin. Cîțiva ani am încercat să pun chirpic peste chirpic, să ridic o casă nouă. Am făcut-o din cărămidă, după întreairea în cooperativă, într-o singură toamnă.**
— **Cînd s-a întîmpilat asta ?**
— **Acum patru ani. Pentru țara casa e un lucru de temelie, e mîndria și fața lui. Să nu vă mire, dar toți din comuna noastră se mîndresc cu cele 500 de case noi. Cum ne merge în cooperativă spun tocmai aceste case.**
— **Cînd ați devenit membru de partid ?**
— **Not țărînii eram învățați să ne vedem fiecare de nevinile noastre, să ne cîrpinim singuri — cum spun bătrînii — gîurile de la suptă. I-am cunoscut bine și pe vechii politicieni. Ne adunau la alegeri să le dăm voturile, apoi o ștergeau și ne lăsuu cu nenouie, uitînd și unde mine satul nostru pe hartă. Partidul comunist este primul partid care nu ne-a înșelat. Nu numai satul nostru, dar toate satele de pe Ialomîța și din țară s-au rădănit. Partidul ne-a ajutat să scăpăm de boieri (noi aveam în comună vreo șapte), ne-a trimis copii la învățătură, ne-a înzestrat cu mașini, tractoare, specialiști. El ne-a îndemnat nu numai să pornim pe drumul cooperativizării, dar ne-a și sprijinit să devenim o unitate puternică și bogată. Pentru toate acestea am cerut acum un an să fim primiți în partid.**
— **Ce înseamnă pentru dv. calitatea de comunist ?**
— **Să nu gîndești numai pentru tine, ci pentru țară. Pentru înălțarea alii dată asta era o revoluție, pentru noi înseamnă viața noastră și munca noastră de fiecare zi.**

CUM ÎI CUNOAȘTEȚI PE COMUNIȘTI?

Exemplul abnegației

Tînărul macaragiu VASILE A-LAMAN povestește despre fostul lui meșter, comunistul Dumitru Ionete.

— L-am cunoscut în urmă cu câțiva ani. Eram un copilăndru, venisem de la țară, n-aveam un scop precis. Voiam să câștig niște bani.

— Îți plăcea viața de șantier? — Pe atunci nu-mi puneam asemenea întrebări. Lucram ca muncitor necalificat, săpam la fundații. Maistrul Ionete era alături, cu macaraua lui. Intr-o zi îmi zise: „Tu, dă 'naltu', ia vino încoace! Urcă aici!” M-am dus. Știai de ce? Se spunea că la el se câștigă bine. Era adevărat, dar se și muncea! O dată am fost chemați să lucrăm și noaptea. Nu m-am dus. Credeam că n-o să se ducă nici meșterul. Cu câteva ceasuri mai înainte, când me despărțisem, pica de obosală. Dimineață însă, l-am găsit pe macara... Peste două zile, mi-am luat tâlpășița. „Asta vrea să scoată untul din mine”, mi-am zis. S-a interesat unde sînt și în prima duminică m-am trezit cu el acasă. Cică: „Hai la treabă, te-ai odihnit destul!” Nu spusese nimănu-i că fugisem. M-am întors pe șantier. Lucram cot la cot, mîncam din același sufertaș, mîncare făcută de nevastă-sa. Eu și maistrul Ionete, cunoscut și răscunoscut în tot combinatul. Omul care montase schelele oșelărilor de la Hunedoara și furnalele de la Reșița. După aceea, a cerut să vină la Galați, în orașul său natal, să lucreze la construcția marelui combinat siderurgic. L-am urmat fără șoapdere. Aici, am montat amîndoi macaraua de 50 de tone. Ce mă atrăgea la el? Că nu era cicăltor, areve ori mă certa. Tăcea în așa fel încît să cred că totul depinde de mine. După un timp, a sosit pe șantier o altă macara, de 75 de tone. „Pe asta, de 50 de tone, o să rămîi singur, băiatule. Învață bine s-o mînuiești”, mi-a spus atunci. S-a apucat să monteze macaraua mare. L-am ajutat și eu, cînd aveam răgaz. Maistrul Dumitru Ionete a murit anul trecut pe neașteptate. Șantierul, oamenii, nu l-au uitat. Prezența lui se simte peste tot. La o săptămîină de la această întîmplare nefericită, eu am cerut să intru în partid.

Rădăcinile clasice ale omului socialist

Tînărul acesta a răsfoit și filele lui Herodot și pe cele ale lui Iorga și Pirvan, dar a întors și filele grele de timp ale gîlei natale unde

— Gestul dumitale se lega de memoria meșterului? — El făcuse din mine un om adevărat. De la maistrul Ionete am învățat eu ce înseamnă să fii comunist. Am simțit nevoia să-l înlocuiesc nu numai pe macara, ci, dacă se poate, să fiu și schimbului lui ca om. El mi-a deschis ochii spre viață, m-a ajutat să văd altfel șantierul și oamenii din jur, să înțeleg că fac parte și eu dintr-un colectiv larg și puternic, în care e necesar efortul tuturor și al fiecăruia. Prin el am simțit omnia, grija și dragostea cu care partidul se apropie de noi, cei tineri, de toți oamenii care au nevoie de un sprijin. Fără acest sprijin n-aș fi ajuns ceea ce sînt, n-aș avea marea mulțumire a meseriei mele.

Investiția de fantezie și încredere

— Aspirațiile mele? Aspirația generației care construiește. Aș vrea, parafrazînd un vechi adagiu, ca nimic din ce aparține arhitecturii să nu-mi fie străin.

Arhitectul NICOLAE VERICEANU are numai 32 de ani. Recent, prima sa lucrare de amploare, Piața gării Nicolina din Iași, a fost premiată pentru interesantele soluții arhitectonice.

— Este încă o investiție de încredere pe care mi-a dat-o partidul, nu spune tînărul arhitect. De obicei, creația în această profesie începe după vârsta de 40 de ani. Ne-am maturizat mai devreme? Partidul ne-a dăruit înfîntate posibilități de afirmare, solicitîndu-ne și maturitatea, dar și îndrăzneala.

— Inșiși profesia dv. vă obligă să lucrați în contextul viitorului. — Da, dar pentru aceasta trebuie să ai asigurată viitorul. La ce ar folosi niște proiecte care nu pot deveni orașe și monumente? Arhitectul duce o muncă de perspectivă. Ideile lui transpuse pe planșe (mă refer la construcțiile mari) se concretizează în timp. Un exemplu: prima etapă a actualului proiect de sistematizare a Iașului se va finaliza în 1980. Adică peste 14 ani! Dar noi îl anticipăm încă de azi și îl vom construi.

— Cum va arăta Iașul în 1980? — În orice caz, nu ca în 1900! Stampele rămîn simple piese mu-

zeistice. Asta nu înseamnă însă că vom renunța definitiv la particularitățile de stil ale bătrînului Iași. Haina arhitectonică a unui oraș trebuie să poarte pecetea epocii sale, să reflecte personalitatea acesteia în toate complexitatea: economică și spirituală.

— Se spune că e mai ușor să confectionezi un costum nou decât să modifice unul vechi.

— Depinde și de croitor!

— Iașul se pretează la modificări radicale? — Da! Anumite monumente (Turnul Goliei, biserică Trei Ierarhi, Palatul culturii, Universitatea, clădirea Teatrului național etc) sînt revalorificate nu în simple scopuri turistice, ci pentru a evidenția un trecut cultural glorios, o moștenire scumpă poporului nostru. Pe de altă parte, Iașul a devenit în ultimii ani și un important centru industrial. Uzina metalurgică, fabricile de alei, mobilă, mase plastice au creat în valea Bahluiului un al doilea oraș. Aci, silueta arhitectonică poartă pecetea noului: suplețe, înălțime, simetrie. Fără să-și piardă patina trecutului, Iașul va deveni în 1980 un oraș în care masivitatea și sobrietatea vechilor edificii își vor da mina cu fantezia și acuratețea construcțiilor moderne. Este o mîndrie să te numeri printre autorii unui oraș care trăiește o nouă tinerețe, iar această mîndrie mi-a dăruit-o partidul.

Mindria „miracolului românesc”

— Ați urmărit dezvoltarea societății românești vreme de câteva decenii, participînd efectiv, ca savant, la rezolvarea unor importante probleme ale agriculturii noastre. Cum v-ați înfîntat în cercetarea dv. științifică cu ideile sociale ale partidului?

— Ne-a răspuns acad. prof. G. IONESCU-SISEȘTI:

— Am iubit din adolescență agricultura și viața la țară și am îm-

plănat pentru realizarea agriculturii științifice în România de ieri?

— Străduințele mele pentru o agricultură științifică și pentru o țară înflorită prosperă s-au izbit de o dificultate insurmontabilă: pulverizarea extremă a loturilor de pămînt țărănesc. Pe parcelele minuscule și risipite în mai multe părți, țărăni nu puteau obține, adeseori, nici hrana propriei lor familii, necum un prisos pentru țară. Pe astfel de parcele minuscule nu se putea aplica o tehnică științifică.

— Vă dădeați seama că această concluzie sociologică apropia punctul dv. de vedere științific de poziția partidului în problema agrară? — Desigur. Nu o dată am avut senzația în acești ani că arheologul și istoricul, considerați odinioară niște intelectuali închiși între cioburi și rafturi de bibliotecă, pot și trebuie să contribuie, prin influențarea conștiinței, la opera de edificare a societății socialiste. Practic, noi toți, indiferent de profesie, modelăm printr-o interacțiune de acte creatoare, nu numai edificiul material al societății, ci, în același timp, alcătuim un edificiu spiritual, un generos cadru de manifestare și împlinire a omului epocii comuniste.

— Partidul comunist a dat o rezolvare radicală și rațională problemei agrare. O confirmă realizările agriculturii din anii socializmului. Astăzi gospodăriile de stat și cooperativele agricole de producție își îndeplinesc chemarea și se dezvoltă pe o linie mereu ascendentă. O dată cu dezvoltarea și consolidarea cooperativei agricole, pentru care anul acesta s-au luat măsurile necesare, crește într-un raport direct mulțumirea și buna stare a țărănilor cooperatori. Satisfacția mea de om de știință nu consimțea numai succesele noastre pe acest

plan. Aceasta e numai o latură a realizărilor epocale ale regimului socialist. În toate domeniile de creație materială și spirituală țara noastră progresa cu pași umitori de repezi, astfel că străinii pot într-adevăr vorbi de „miracolul românesc”.

— Referindu-mă la domeniul meu, geologia, trebuie să spun că în trecut, tocmai datorită egoismului capitalist, lucrările de prospectare și exploatare rămăseseră cu mult în urmă, ducînd la anihilarea unei științe atât de strict legată de viitorul economic al țării. Nu se cunoștea bine potențialul subsolului, potențialul nostru minier, așa cum nu se bănuia potențialul rezervelor umane.

— Pentru dv. revoluția înseamnă deci o valorificare a capacităților patriei sub un dublu aspect?

— Exact. Dar această dublă și reciprocă valorificare trebuia să dea dreptate istoric. Poporul trebuia repus în drepturile sale de stăpînitor bogățiilor țării. Acest act l-au înfîntat comuniștii și prin aceasta el au înfruntat dragostea și admirația mea, ca om de știință și cetățean.

— În aceste noi condiții, ați putut porni cu un sportiv elan la munca de cercetare și prospectare... — Este adevărat, răspundea și

școala progresistă a Teatrului național din Iași. Prima mea apariție pe scenă s-a petrecut acum 33 de ani... În primăvara anului 1944, Iașul devenise o scenă a operațiilor militare și Teatrul național și-a încetat vremelnic activitatea. Victor Ion Popa înfînșase la București o companie și-mi oferise un rol într-o piesă antirăzboinică. Din păcate, autoritățile antonesciene au interzis-o și premiera n-a mai avut loc.

După Eliberare, Ștefan Ciubotărașu a jucat clișiva ani la teatru din Arad. Fapt semnificativ, deoarece este vorba de prima instituție teatrală creată de regimul nostru democrat popular.

— Anii petrecuți acolo au marcat începutul maturizării mele artistice. În afara reprezentațiilor la sediul, dădeam cu regularitate spectacole în întreprinderile ardene și în satele din jurul orașului. Contactul nemijlocit cu comuniștii din fabrici, cu oamenii muncii de la sate, m-a făcut să înțeleg multe lucruri. Fără experiența aceasta n-aș fi putut, cred, să realizez roluri ca Petre Arjoacă, Vlaicu (din „Vlaicu și feciorii lui”), Varga (din filmul „Lupeni '29”). Anii de după Eliberare au fost o perioadă de împlinire a drumului meu în artă. Adevărată mea creație este legată nemijlocit de realizările înfîntate în patria noastră și, o spun fără modestie, fac parte din aceste realizări. Meritele mele sînt, de fapt, rezultatul sprijinului primit din partea partidului și statului nostru. Iar distincțiile primite, între care titlul de „Artist al poporului”, cred că nu-mi aparțin numai mie. Vreau să spun că de aceea îndrăgesc eroi contemporani, entuziaști, cu calități sufletești deosebite, caractere profunde.

Artistul își definea, de fapt, propria personalitate artistică, complexă și mereu înnoitoare.

— Nu sînt membru de partid, dar îi cunosc foarte bine pe comuniștii — ne declară gospodina AURELIA MARIN. Soțul meu e du-

lucru, lucrează pe un șantier de construcție chiar aici, în cartierul nostru. De obicei, îi duc la prînz mîncare caldă în sufertaș la locul de muncă. E o tradiție a constructorilor și eu o respect cu sfințenie. Am avut astfel prilejul să-i cunosc brigada (16 inși, 9 membri de partid, între care și soțul meu), să aflu părerile oamenilor, gîndurile lor.

— Vorbiți-ne de cartierul în care locuiți.

— Țigina e un cartier nou al Galaților, de aceeași vîrstă cu fațada de malul Dunării, cu blocurile-turn din centrul orașului. Soțul meu a lucrat aproape peste tot. Dar, firește, cu Țigina sînt mai familiarizat. Cînd ne-am mutat aici, erau ridicate numai cîteva blocuri. Restul, un imens șantier. Dîncolo, cîmpul. Lipseau căile de acces, mijloacele de transport, magazinele. Dar peisajul se schimba în fiecare zi. Azi se asfalta o stradă, mîine se deschidea o alimentare, poimîine se instala o cabină telefonică. Noi, locatarii cartierului, am trăit cu emoție fiecare nouă etapă: inaugurarea liniei autobuzului 11, a școlii unde învață fiica mea (Ana, 12 ani, elevă în clasa a șasea); am fost primii cumpărători care au deschis ușa complexului de autoservire, primii spectatori ai noului cinematograful. Istoria cartierului Țigina s-a scris deci sub ochii mei. Rememorînd toate aceste realizări, nu se poate să nu mă gîndesc la inițiatorul lor, la partidul comuniștilor.

— Partidul Comunist Român a condus lupta pentru victoria revoluției, iar prin aceasta a transformat poporul român în legiutor al propriului său destin.

— Vă referiți la îndreptățirea istorică a actelor revoluționare înfăptuite de poporul nostru sub conducerea comuniștilor?

— Desigur. Multe din ele erau formulate, ca un deziderat, încă din veacurile precedente. Tudor Vladimirescu spunea: „Patria e norodul țării nu tagma jefuitorilor”. Înlăturarea definitivă a jefuitorilor norodului s-a hotărît însă nu prin revoluția lui Tudor, ci prin revoluția noastră populară. Dezideratul străbun a devenit o lege, și ea a fost formulată în legea noastră fundamentală, Constituția Republicii Socialiste România: „Întreaga putere în Republica Socialistă România aparține poporului, liber și stăpînitor pe soarta sa”.

— Înseamnă aceasta că partidul nostru a preluat un mandat istoric?

— Actele fundamentale ale revoluției noastre au decurs dintr-o necesitate istorică, ele exprimă deci o legătură fundamentală și de aceea și-au găsit reflectarea într-o prefecere calitativă altă la tipul de stat, cîl și a tipului de drept. Puterea politică și economică trecînd în chip revoluționar de la o clasă minoritară și exploatare la imensa majoritate a poporului — clasa muncitoare și aliații ei — a fost normal ca tocmai clasa muncitoare, prin partidul ei conducător, să-și făurească statul și dreptul său, un instrument pentru făurirea unei societăți noi, echitabile și generoase, societatea socialistă. Comuniștii au fîrțit o societate dreaptă, cea mai dreaptă dintre toate cîte au existat pe pămîntul nostru în decursul milenarelor istorii a poporului român: „Cetățenii Republicii Socialiste România — se spune în Constituție — fără deosebire de naționalitate, rasă, sex sau religie, sînt egali în drepturi în toate domeniile vieții economice, politice, juridice, sociale și culturale”. Nici o îngrijire a acestor drepturi și nici o deosebire în exercitarea lor pe temelii naționaliste, rase, sexuale sau religioase nu sînt îngăduite.

— Vedeți deci, în tipul nostru de societate realizarea unui ideal al poporului nostru?

— Societatea noastră este în continuă prefecere, într-o neîntreruptă perfecționare. La clădirea noastră obștească participă întregul popor. Partidul este garantul tuturor vînturilor noastre, fîrțitorul viitorului și al viitorului fieric al României socialiste.

Meritele mele nu-mi aparțin numai mie

— Ce roluri preferați?

— Oameni simpli, modești, curajoși. Sînt eroii epocii noastre.

Interlocutorul nostru este artistul poporului ȘTEFAN CIUBOTĂRAȘU. L-am invitat la o discuție, folosind pauza dintre două repetiții. Încercînd o destindere plăcută la o ceașcă de cafea, proaspăt interpret al „Sîntului Mitică Blajinu” continuă:

— M-am format ca actor la

Avem o țară frumoasă și bogată, un popor harnic și cutezător, care timp de peste două milenii, în ani grei de restriște, înfrățit cu codrii, riurile și văile și-a apărat glia, iar acum, sub conducerea partidului, își zidește o viață nouă.

DIN RAPORTUL LA CEL DE-AL IX-LEA CONGRES AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN PREZENTAT DE TOVARAȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Legiutor al propriului său destin

— Exact. Dar această dublă și reciprocă valorificare trebuia să dea dreptate istoric. Poporul trebuia repus în drepturile sale de stăpînitor bogățiilor țării. Acest act l-au înfîntat comuniștii și prin aceasta el au înfruntat dragostea și admirația mea, ca om de știință și cetățean.

— În aceste noi condiții, ați putut porni cu un sportiv elan la munca de cercetare și prospectare... — Este adevărat, răspundea și

școala progresistă a Teatrului național din Iași. Prima mea apariție pe scenă s-a petrecut acum 33 de ani... În primăvara anului 1944, Iașul devenise o scenă a operațiilor militare și Teatrul național și-a încetat vremelnic activitatea. Victor Ion Popa înfînșase la București o companie și-mi oferise un rol într-o piesă antirăzboinică. Din păcate, autoritățile antonesciene au interzis-o și premiera n-a mai avut loc.

După Eliberare, Ștefan Ciubotărașu a jucat clișiva ani la teatru din Arad. Fapt semnificativ, deoarece este vorba de prima instituție teatrală creată de regimul nostru democrat popular.

— Anii petrecuți acolo au marcat începutul maturizării mele artistice. În afara reprezentațiilor la sediul, dădeam cu regularitate spectacole în întreprinderile ardene și în satele din jurul orașului. Contactul nemijlocit cu comuniștii din fabrici, cu oamenii muncii de la sate, m-a făcut să înțeleg multe lucruri. Fără experiența aceasta n-aș fi putut, cred, să realizez roluri ca Petre Arjoacă, Vlaicu (din „Vlaicu și feciorii lui”), Varga (din filmul „Lupeni '29”). Anii de după Eliberare au fost o perioadă de împlinire a drumului meu în artă. Adevărată mea creație este legată nemijlocit de realizările înfîntate în patria noastră și, o spun fără modestie, fac parte din aceste realizări. Meritele mele sînt, de fapt, rezultatul sprijinului primit din partea partidului și statului nostru. Iar distincțiile primite, între care titlul de „Artist al poporului”, cred că nu-mi aparțin numai mie. Vreau să spun că de aceea îndrăgesc eroi contemporani, entuziaști, cu calități sufletești deosebite, caractere profunde.

Artistul își definea, de fapt, propria personalitate artistică, complexă și mereu înnoitoare.

Istoria noului cartier s-a scris sub ochii mei

— Nu sînt membru de partid, dar îi cunosc foarte bine pe comuniștii — ne declară gospodina AURELIA MARIN. Soțul meu e du-

lucru, lucrează pe un șantier de construcție chiar aici, în cartierul nostru. De obicei, îi duc la prînz mîncare caldă în sufertaș la locul de muncă. E o tradiție a constructorilor și eu o respect cu sfințenie. Am avut astfel prilejul să-i cunosc brigada (16 inși, 9 membri de partid, între care și soțul meu), să aflu părerile oamenilor, gîndurile lor.

— Vorbiți-ne de cartierul în care locuiți.

— Țigina e un cartier nou al Galaților, de aceeași vîrstă cu fațada de malul Dunării, cu blocurile-turn din centrul orașului. Soțul meu a lucrat aproape peste tot. Dar, firește, cu Țigina sînt mai familiarizat. Cînd ne-am mutat aici, erau ridicate numai cîteva blocuri. Restul, un imens șantier. Dîncolo, cîmpul. Lipseau căile de acces, mijloacele de transport, magazinele. Dar peisajul se schimba în fiecare zi. Azi se asfalta o stradă, mîine se deschidea o alimentare, poimîine se instala o cabină telefonică. Noi, locatarii cartierului, am trăit cu emoție fiecare nouă etapă: inaugurarea liniei autobuzului 11, a școlii unde învață fiica mea (Ana, 12 ani, elevă în clasa a șasea); am fost primii cumpărători care au deschis ușa complexului de autoservire, primii spectatori ai noului cinematograful. Istoria cartierului Țigina s-a scris deci sub ochii mei. Rememorînd toate aceste realizări, nu se poate să nu mă gîndesc la inițiatorul lor, la partidul comuniștilor.

— Partidul Comunist Român a condus lupta pentru victoria revoluției, iar prin aceasta a transformat poporul român în legiutor al propriului său destin.

— Vă referiți la îndreptățirea istorică a actelor revoluționare înfăptuite de poporul nostru sub conducerea comuniștilor?

— Desigur. Multe din ele erau formulate, ca un deziderat, încă din veacurile precedente. Tudor Vladimirescu spunea: „Patria e norodul țării nu tagma jefuitorilor”. Înlăturarea definitivă a jefuitorilor norodului s-a hotărît însă nu prin revoluția lui Tudor, ci prin revoluția noastră populară. Dezideratul străbun a devenit o lege, și ea a fost formulată în legea noastră fundamentală, Constituția Republicii Socialiste România: „Întreaga putere în Republica Socialistă România aparține poporului, liber și stăpînitor pe soarta sa”.

— Înseamnă aceasta că partidul nostru a preluat un mandat istoric?

— Actele fundamentale ale revoluției noastre au decurs dintr-o necesitate istorică, ele exprimă deci o legătură fundamentală și de aceea și-au găsit reflectarea într-o prefecere calitativă altă la tipul de stat, cîl și a tipului de drept. Puterea politică și economică trecînd în chip revoluționar de la o clasă minoritară și exploatare la imensa majoritate a poporului — clasa muncitoare și aliații ei — a fost normal ca tocmai clasa muncitoare, prin partidul ei conducător, să-și făurească statul și dreptul său, un instrument pentru făurirea unei societăți noi, echitabile și generoase, societatea socialistă. Comuniștii au fîrțit o societate dreaptă, cea mai dreaptă dintre toate cîte au existat pe pămîntul nostru în decursul milenarelor istorii a poporului român: „Cetățenii Republicii Socialiste România — se spune în Constituție — fără deosebire de naționalitate, rasă, sex sau religie, sînt egali în drepturi în toate domeniile vieții economice, politice, juridice, sociale și culturale”. Nici o îngrijire a acestor drepturi și nici o deosebire în exercitarea lor pe temelii naționaliste, rase, sexuale sau religioase nu sînt îngăduite.

— Vedeți deci, în tipul nostru de societate realizarea unui ideal al poporului nostru?

— Societatea noastră este în continuă prefecere, într-o neîntreruptă perfecționare. La clădirea noastră obștească participă întregul popor. Partidul este garantul tuturor vînturilor noastre, fîrțitorul viitorului și al viitorului fieric al României socialiste.

Foto: I. Cuci

Partidul — prospectul de energii

În fața unei hărți, desemnînd prin simboluri bogățiile patriei, se află un om care știe să asculte șoapta adevărată, învîntînd să le smulgă taina. E un geolog, acad.

stau scrise, nu întotdeauna descifrate, tiparele civilizațiilor pe care le moștenim. Reașus din trecut la un dialog despre omul contemporan, profesorul de istorie IULIAN ANTONESCU, director al Muzeului regional-Bacău, nu e surprins: — Ce părere aveți despre comuniștii?

— Făurînd societatea prezentă, comuniștii îi luminează și temelile istorice. Comuniștii au deschis în istoria României o eră care poate fi comparată cu epoca de înaltă spiritualitate a Renașterii. Renașterea exalta operele antichității nu în sine, descoperea în ele nu numai sublimul formelor și echilibrul clasic al arhitecturii, ci cultura în primul rînd armonia sufletească, grandoarea morală a universului lui Fidius și Virgiliu.

— Ce dorește comuniștii? — Un om dezvoltat armonios, multilateral și complex, înaripat de un ideal măreț și altruist, un Prometeu dez-lînat, eliberat de limitele și am-

părțit împreună cu consătenii mei, căcași, suferințele lor. Ecolul răscăleii școlilor din 1907 a ajuns pînă la școala unde studiam și m-a întărit în credința datoriei de a munci pentru ridicarea țărănimii. Teza mea de doctorat la Universitatea din Jena tratează despre agricultura țărănească din România.

— Cu decenii în urmă, omul de știință G. Ionescu-Sisești, ocupîndu-se de situația agriculturii țărănești, de experiența obștilor înjghebate după 1918—1919, scria: „Judecata obiectivă, științifică ne duce la concluzia că, o dată cu împroprietărirea, obștile vor trebui nu deslînjale ci transformate în cooperative agricole... A lăsa pe țărani într-un individualism amorf și dezorganizat ar însemna să nu înțelegem cele mai pronunțate necesități ale vremii de față”.

— Ce crezutți întîmplina visul

Irpoli luase pe cont propriu afacerea Placra-Olt, cum scria cu litere mari, abastre, pe dosar. O doză mare de dezinteres simțea la Mizdrache, dar tocmai asta îl încuraja. Ca orice subaltern care visează să se facă șeful...

— Se poate dom' șef? Am și eu o constituție, nu trăiesc, domne cu salariatale... Dacă vrei să pun o vorbă... — Căciplă vrei din ochi... — Deocamdată, nu. Mă descurc eu când o trebură, dar așa, nu l-ai umblat și tu prin rufe, n-ai aflat ce-a făcut, cu cine s-a ținut, ce e în pipota ei, că de plătește poliția degeaba... — Domne, chestia e cam complicată. A avut un tată de-a murit, e femele de familie, vorbește cu nemții din local, cum vorbesc eu cu dumneata... — Ce spui? — Da, are pensionul la Sibiu. A fugit de-acasă, l-a plăcut viața, cam vagabondă ea, dar, ce-l dăpă, de comitate!

— Ei, și? N-a scos și ea vreun cuvântel despre vreo dragoste, vrea amor, că asta mă interesează, dacă nu se ține cu unul din Calea ferată, care a lucrat la Placra Olt, la Depou, da' te faci că plouă, nu-ți vinzi chestia, o lași pe ea să spună, pricepi? — Pricpe. Vreazăci asta e! Vrei să dai de plevsucă. Politic? — Gura! Știi de ce mă ocup, că doar nu verifică condicute, sigur că e politic, da nu așa, unu de-l grangur... — Bine, domne Ciriopol, te servesc! — Vezi în-și pe de-acvutul și te impresară, poate cu o înfrățen, poate fi mai spune câte ceva. Am nevoie de client, da repede... — S-a făcut...

recuseră iar vreo două-trei săptămâni dar Cernavodanu nu aflase mare lucru. Femeia trăia retrasă, vorbea rău despre bărbați, pe impresară îl scotea pe brânci din casă și când se obraznicea. Clientul lui Ciriopol nu se arăta. Începuse chiar să-și facă socoteala că o bătaie ar fi mult mai bună decât poliția asta în

— Zi-l d-ăștia lui este domnu Glăc? Bravo, mă bătaie! — Să-l umflu? — Ce-ai căpălat? Lasă-l ușor, pușorule, ia-l din urmă, vezi de unde-și procură marfa asta, ai răbdare, când e totul gata, cheamă-mă și pe mine, că de-aici vine binele nostru, avansarea, pînăci albă pentru copilași, ori n-ai copilași? — Am domn' șef! — Să-ți trăsescă! — Și dumneavoastră...

este o săptămână Ciriopol începuse să vorbească cu Mizdrache cam de sus, ca orice om care are impresia că stă pe o lăcă cu aur. Inspectorul îl simțise și-l chemase la el: — Ciriopol, mă înșel eu, ori tu ai mîșcat ceva, că ai început să te umfli ca un curcan. Ia agra-ște!

— Vi se pare, domnule inspector, nu s-a întâmplat nimic, să fiu ai dracului... — Înghite Mizdrache și Ciriopol își văzuse de treabă. Trecuseră câteva zile de la întâmplarea aceea și vizitatorul de ziare tot mai striga pe peronele Gării de Nord sub nasul copilor: — Ia cu comunicatul la cu ai dollea priten al lui Mussolini, la revista Tîgnaș, camarade, cea mai bine informată din lume, știe tot, vede tot, chiar și ce nu e! Ce te holbești așa, camarade? Nu revista o-ai dau lătin, nu ți-o plac, n-o citești, da-nuntru să te uși bine!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— La uită-te la el cum vorbește, să frumoz că ne-aude lumea străină și crede că a nimerit în a călăriea care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Zi-l d-ăștia lui este domnu Glăc? Bravo, mă bătaie! — Să-l umflu? — Ce-ai căpălat? Lasă-l ușor, pușorule, ia-l din urmă, vezi de unde-și procură marfa asta, ai răbdare, când e totul gata, cheamă-mă și pe mine, că de-aici vine binele nostru, avansarea, pînăci albă pentru copilași, ori n-ai copilași? — Am domn' șef! — Să-ți trăsescă! — Și dumneavoastră...

este o săptămână Ciriopol începuse să vorbească cu Mizdrache cam de sus, ca orice om care are impresia că stă pe o lăcă cu aur. Inspectorul îl simțise și-l chemase la el: — Ciriopol, mă înșel eu, ori tu ai mîșcat ceva, că ai început să te umfli ca un curcan. Ia agra-ște!

— Vi se pare, domnule inspector, nu s-a întâmplat nimic, să fiu ai dracului... — Înghite Mizdrache și Ciriopol își văzuse de treabă. Trecuseră câteva zile de la întâmplarea aceea și vizitatorul de ziare tot mai striga pe peronele Gării de Nord sub nasul copilor: — Ia cu comunicatul la cu ai dollea priten al lui Mussolini, la revista Tîgnaș, camarade, cea mai bine informată din lume, știe tot, vede tot, chiar și ce nu e! Ce te holbești așa, camarade? Nu revista o-ai dau lătin, nu ți-o plac, n-o citești, da-nuntru să te uși bine!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— La uită-te la el cum vorbește, să frumoz că ne-aude lumea străină și crede că a nimerit în a călăriea care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Zi-l d-ăștia lui este domnu Glăc? Bravo, mă bătaie! — Să-l umflu? — Ce-ai căpălat? Lasă-l ușor, pușorule, ia-l din urmă, vezi de unde-și procură marfa asta, ai răbdare, când e totul gata, cheamă-mă și pe mine, că de-aici vine binele nostru, avansarea, pînăci albă pentru copilași, ori n-ai copilași? — Am domn' șef! — Să-ți trăsescă! — Și dumneavoastră...

este o săptămână Ciriopol începuse să vorbească cu Mizdrache cam de sus, ca orice om care are impresia că stă pe o lăcă cu aur. Inspectorul îl simțise și-l chemase la el: — Ciriopol, mă înșel eu, ori tu ai mîșcat ceva, că ai început să te umfli ca un curcan. Ia agra-ște!

— Vi se pare, domnule inspector, nu s-a întâmplat nimic, să fiu ai dracului... — Înghite Mizdrache și Ciriopol își văzuse de treabă. Trecuseră câteva zile de la întâmplarea aceea și vizitatorul de ziare tot mai striga pe peronele Gării de Nord sub nasul copilor: — Ia cu comunicatul la cu ai dollea priten al lui Mussolini, la revista Tîgnaș, camarade, cea mai bine informată din lume, știe tot, vede tot, chiar și ce nu e! Ce te holbești așa, camarade? Nu revista o-ai dau lătin, nu ți-o plac, n-o citești, da-nuntru să te uși bine!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— La uită-te la el cum vorbește, să frumoz că ne-aude lumea străină și crede că a nimerit în a călăriea care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

Emp. M. Bărbu

EUGEN BARBU

URMĂRIREA

stii mare care aduce a maniera lui Mizdrache. Și pe când se tot glădește cum să dea mai repede peste omul de la Placra Olt, un noroc neașteptat îl puse pe o altă pistă. Într-o dimineață, prin lună era, veni la el unul din fiilii care lucra în Gara de Nord și-și spuse că are să-l „facă confidență”.

— Zi-l, mă, bătaie, dezleagă-te la limbă ca la sfînta împărățieșanie. — În Gară, pe peron, e una Glăc-hau-hau! — Aia de-l umblă mîntea cu sorocova? — Aia. Ce credeți că face? — Vinde ziare, ce dracu să facă? — Vinde Sigmal, dom' șef. — Și ce-i cu asta? Revistă nemească, în regulă, cu stampilă de la cenzură, ce-ai căpălat? — Ei, nu-i chiar așa, domn' șef. O să vedeți dumneavoastră. La veniți cu mine acuză în gară... Se dusese, se așezase cu omul lui înghit un stilp și așteptase. În jurul unu tren care trebuia să plece era o imbulzeală neobișnuită. La ferestre stăteau soldați înghesuși unul în-altul, căutînd să-și vadă pînă la pomire încoadată femeile care-l însoțiseră pînă aici. Prin geamurile sparte erau aruncate ranțe și puști, copiii strigau de pe stînga și de pe dreapta să se ducă la gară.

— Ia cu comunicatul la cu ai dollea priten al lui Mussolini, la revista Tîgnaș, camarade, cea mai bine informată din lume, știe tot, vede tot, chiar și ce nu e! Ce te holbești așa, camarade? Nu revista o-ai dau lătin, nu ți-o plac, n-o citești, da-nuntru să te uși bine!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— La uită-te la el cum vorbește, să frumoz că ne-aude lumea străină și crede că a nimerit în a călăriea care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

— Cum, tu tei bacșiș de la o păduchică ca asta? se miră cu o indignare care însemna moartea pentru fostul boxer. Ia să mîl-treci la Asigurările Sociale, Ciriopol. Aici sîntem la Siguranța Statului, cretinule!

— Nu se poate, domnule inspector, nu mă nenorocîți! Închideți și dv. o pleoapă, acolo, că am cinci copii, casă grea, unul acuză intră la facultate!

ADUNĂRI FESTIVE ÎN CINSTEANIVERSĂRII PARTIDULUI

În întreaga țară au continuat să se desfășoare însușite manifestări consacrate celei de-a 45-a aniversării a partidului. La adunarea festivă care a avut loc vineri după-amiază în sala Teatrului național din Craiova, a vorbit despre lupta glorioasă a partidului pentru făurirea noii orînduirii, pentru construirea socialismului în patria noastră Ion Stănescu, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului regional Oltenia al P.C.R. În sala Casei de cultură a sindicatelor din Bacău a vorbit Gheorghe Roșu, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului regional Bacău al P.C.R. Cei aproape 1 000 de petroliști, metalurgisti, constructori de mașini și alți oameni ai muncii din Ploiești au ascultat expunerea făcută de Dumitru Balala, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului regional Ploiești al P.C.R. La Teatrul Național din Cluj a avut loc adunarea activului de partid din oraș și regiune. Cu acest prilej a luat cuvîntul Aurel Duca, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului regional de partid Cluj. La adunarea cu activul de partid, care a avut loc în sala „Ciprian Porumbescu” din Suceava, a

LUCRĂRI APĂRUTE ÎN EDITURA POLITICĂ

„DOCUMENTE DIN ISTORIA MIȘCĂRII MUNCITOREȘTI DIN ROMANIA. 1916-1921”. Documentele cuprinse în acest volum ilustrează principalele acțiuni ale clasei noastre muncitoare, ale organizațiilor sale din perioada pregătitoare creării P.C.R., pregătirea și desfășurarea Congresului din mai 1921, care a hotărât transformarea partidului socialist în partid comunist — partid revoluționar al clasei muncitoare, întemeiat pe învățătura marxist-leninistă.

„PRESA MUNCITOREASCĂ ȘI SOCIALISTĂ DIN ROMANIA, VOL. II 1900-1921”, PARTEA I. 1900-1907. Lucrarea înmănușează materiale din 31 de zile aparute pe teritoriul țării între anii 1900 și 1907. Ele oglindesc evoluția mișcării muncitorești și socialiste din această perioadă, precum și problemele fundamentale social-economice și politice din țara noastră.

Manifestări cu prilejul Zilei Independenței și a Zilei Victoriei

Apropierea sărbătorii Zilei Independenței și a Zilei Victoriei prilejuiește variate manifestări în regiunea Crișana. Vineri, la uzinele „Infrățirea” și la clubul „Constructorul” din Oradea au avut loc simpoziunea la care au luat cuvîntul ofițeri superiori, profesori, activiști de partid și de stat. Au fost prezentate expuneri despre importanța acestor evenimente în istoria poporului nostru. Tot vineri, ofițeri superiori ai Forțelor noastre armate au vorbit tinerilor muncitori și elevi, în cadrul unor întîlniri, despre paginile glorioase înscrise de ostașii români în lupta împotriva Germaniei hitleriste, pentru eliberarea patriei.

ÎN CINSTEANIVERSĂRII PARTIDULUI Expoziția retrospectivă de artă plastică

În cadrul manifestărilor cu care poporul nostru cinstează aniversarea a 45 de ani de la înființarea Partidului Comunist Român, vineri la amiază s-a deschis la Muzeul de artă al Republicii Socialiste România o expoziție retrospectivă de artă plastică. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. Ion Jalea, președintele Uniunii artiștilor plastici. Participanții — artiști plastici, scriitori, alți oameni de artă, academicieni, un numeros public — au vizitat apoi expoziția care cuprinde peste 200 de lucrări realizate între anii 1921-1966. Pot fi văzute în expoziție picturi, sculpturi și lucrări de grafică semnate de Luchian, Băndă, Tonitza, Ștefan Dimitrescu, Șirato, Iser, Răssu, Jliquid, Marius Bunescu, Lucian Grigorescu, Henry Catargi, Corneliu Baba, Alexandru Ciucurencu, M. H. Maxy, Boris Caragea, Ion Irimescu, Ion Vlasu, Flo-

la 20 de ani de la apariție

Ziarul „Steagul roșu”, organul Comitetului regional Bacău al P.C.R. și al statului popular regional, împlinește 20 de ani de la apariție. În aceste două decenii, „Steagul roșu” a contribuit activ, eficient la înfrângerea operelor de degradare și înfringerea regimului, a fost mereu prezent în viața colectivului de oameni ai muncii, aducându-le cuvîntul partidului, oglindind activitatea lor crea-

LOTO. La tragerea LOTO din 6 mai 1966 au fost extrase din urnă următoarele numere: 44 35 2 79 31 13 56 09 11 90. Premii suplimentare: 34 39 24. Fond de premii: 878 093 lei.

Programul Muzeului de istorie a Partidului Comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România

Muzeul de istorie a Partidului Comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România este deschis pentru public după următorul program:

Duminică — 8-20; Marți — 10-14; 16-20; Miercuri — 16-20; Joi — 10-14; 16-20; Vineri — 16-20; Sîmbătă — 10-14.

Cocteil la Ambasada R. D. G.

Vineri după-amiază, ambasadorul R. D. Germane la București, Ewald Moldt, a oferit un cocteil în cinstea delegației Academiei germane de științe, condusă de prof. dr. Gunter Runckler, secretar general al Academiei, care face o vizită în țara noastră. Au participat acad. Șerban Țițica și Remus Răduț, vicepreședinți ai Academiei, Dumitru Dumitrescu, secretar general al Academiei, oameni de știință. (Agerpres).

Cu prilejul aniversării eliberării Cehoslovaciei

În sala Palatului de cultură din orașul Pitești a avut loc vineri după-amiază, o adunare festivă consacrată celei de-a 21-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei. Cu acest prilej, Gheorghe Stănculescu, redactor-șef al ziarului „Secera și ciocanul”, a evocat marile preferențe înfruptate de poporul țării cehoslovace în opera de construire a socialismului. A luat apoi cuvîntul dr. Karel Komarek, consilier al ambasadei Republicii Socialiste Cehoslovace la București.

În încheiere, formații ale artiștilor amatori din orașul Pitești au prezentat un frumos program artistic. O adunare asemănătoare a avut loc și la clubul muncitorilor uzinei de utilaj greu „Progresul” din Brăila. Au luat cuvîntul ing. Gh. Munteanu, directorul tehnic al uzinei, și Jindrich Janiš, consilier al ambasadei R. S. Cehoslovace la București. (Agerpres)

În anii puterii populare, producția industrială a R. S. Cehoslovace a crescut de aproape 5 ori. În special s-au dezvoltat ramurile de bază ca siderurgia, metalurgia, construcția de mașini, producția de energie electrică. S-au construit uzine noi și s-au modernizat cele existente. Numai în ultimul an, producția industrială a crescut cu 11,1 la sută față de 7,8 la sută oțel a reprezentat sporul producției industriale globale. În uzinele siderurgice din țară s-au turnat 8,6 milioane tone oțel. În fotografie: O vedere panoramică a Uzinelor metalurgice Jan Sverma din Podbrzeová.

MARELE ARHITECT

(Urmare din pag. 1) determinat una din trăsăturile caracteristice ale partidului nostru: recunoașterea, lărgă și înfrângerea, a fost mereu prezent în viața colectivului de oameni ai muncii, aducându-le cuvîntul partidului, oglindind activitatea lor creatoare. Cu entuziasm și pastune gazetărească, ziarul slujește cauza construcției socialismului, militează pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea al P.C.R. Cu prilejul aniversării urmărilor noastre, redactorilor, corespondenților voluntari, personalului tehnic al ziarului „Steagul roșu” spor și noi succese în munca lor de activiști ai presei comuniste.

se putea citi că statisticile dezvoltării economice a României seamănă mai mult cu o tablă înmulțită decât cu niște statistici populare — astfel de impulsivitate a fost dezvoltarea țării noastre în anii ce s-au scurs de la cucerirea puterii de către clasa muncitoare, în frunte cu partidul ei marxist-leninist; datorită conducerii înțelepte de către partid, nimeni nu ne mai poate măsura cu măsurile obișnuite, cu măsurile care apreciază dezvoltarea spontană, evoluția fluctuantă și nesigură, blîndiți de crize distrugătoare de bunuri materiale și devoratoare de vieți și destine omenești care caracterizează economia țării capitaliste. Sintetizînd în substanță se trăsăturile cele mai bărbătești și mai vi-guroase a tot ceea ce a creat mai bun, mai viabil, mai frumos, mai demn, mai înălțător și mai uman poporul român, marele arhitect — partidul comunistilor — adunînd în rîndurile sale pe cei mai de seamă meșteri, gânditori și creatori de frumos — la cea de-a 45-a aniversare a se, se prezintă în fața poporului, a contemporaneității și a istoriei cu un bilanț însușitor al realizărilor și cu un plan autoprînzător, științific alcătuit, adînc și îndelung gîndit, pătruns de acea luciditate și clarviziune, de acea conștiință multilaterală a posibilităților reale și a contururilor pe care edificiul națiunii române trebuie să le aibă și le va avea în viitor — de care numai un partid înțelegător, călîit, discipol credincios, dar în spiritul creator al marxism-leninismului poate să dea dovadă. Acum, ajuns la vîrsta maturității depline, dar păstrîndu-și viu elanul veșnic înnoitor al tinereții, stîpînind o vastă și de neprețuit experiență, marele arhitect deslășoară în fața poporului vaste planuri de construcție, modelează, finisează și înfrumusețează, împlinîndu-și cu calm și curaj încrențele greutății, fiecare piatră ce se adaugă, sub privighera lui plină de grijă, la marelui edificiu al societății socialiste și comuniste, străgînd, prin exemplul lui, puternicul său voal al hărăzirii, talentului și iscusinței, întregul tezaur de frumusețe sufletească al poporului, elanul lui nestîvil, în această vastă și lărgă precedent operă constructivă.

EMANAȚIE ISTORICĂ A POPORULUI

(Urmare din pag. 1) capabil să vadă dincolo de zăuza de azi, și chiar mai departe de cea de mîine a țării, să aibă în trupul său viguros țîră de a însuși și de a uni în luptă toate forțele poporului. Îndălțarea către țîră a tulpinei unui asemenea partid era cerută imperios de cele mai profunde interese naționale ale poporului român, de înseși legile mișcării claselor, noroadelor, de legile istoriei. Spre el, spre Partid, au început a fi îndreptate nădejzile de mai bine, atîntite toate privirile care așteptau, toate conștiințele care doreau schimbarea treburilor obștești, înălțarea ne dubităților, emanciparea de sub orice împilare și asuprire. În el se puneau toate speranțele, în el se presimeau salvarea și viitorul patriei. Și partidul comunist nu a dez-

TEATRE. Filarmonica de stat „G. Enescu” (la Ateneu — orele 20); CONCERT SIMFONIC. Dirijor: MIRCEA CRISTESCU. Soliști: MARIA CHEROGEORGE (Grecia); Teatrul de Operă și Balet: BAL MASCAT — 19,30; Teatrul de stat de operă: PLUTAȘUL DE PE BISTRITA — 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): OAMENI CARE TAC — 20 (sala Studio); PATIMA CARE ȘI-A PIERDUT OMENIA — 20; Teatrul de Comedie: INSULA — 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Șchitu Măgureanu nr. 11): FI CUMINTE, CRISTOFOR I — 20 (sala din str. Al. Sahia nr. 78 A); SFÎNTUL MITICĂ BLAJINU — 15, DRAGĂ MINGINOSULE — 20; Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): SCAUNELE — 16, OMUL CARE ȘI-A PIERDUT OMENIA — 20; Teatrul „Barbu Delavrancea”: VIFORUL — premieră — 20; Teatrul Mic: DOI PE UN BALANȘOAR — 20; Teatrul „Ion Creangă”: NOTA ZERO LA PURTARE — 19,30; Teatrul evreiesc de stat: ÎNTELEPTII DIN HELEM — 20; Teatrul „Tăndărică” (sala din Calea Victoriei): KATIA ȘI CROCO-DIUL — 19,30, MÎNA ȘI CINCI DEGETE — 20,30; Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): REVISTA DRĂGOSTEI — 20 (sala Victoriei); CU MUZICA E DE GLUMĂ — 20; Ansamblu artistic al C.C.S.: MAGISTRALA TINEREȚII — 20; Cîrcul de stat: STELELE CIRCULUI — 19,30.

CINEMA. PROCESUL AIB — cinemascop; Republica — 10,15; 15; 18,30; 21, Stadionul Dinamo — 20; HAIDUCII — cinemascop; Patria 8; 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15; Grivița — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21 (la ambele complete Cabinetul de stampe), București — 9,15; 11,30; 13,45; 16,30; 18,45; 21, Grădina „Progresul” (Str. Ion Vidu nr. 20) — orele 20 (la ambele complete Vîrste), Arenele Libertății — orele 20, Modern (completele Politică) — 9, 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; ADEVĂRATA FAȚĂ A FASCISMULUI: Central — 9, 11,45; 14,30; 17,15; 20,15; ÎN GENUCHI MĂ ÎNTORC LA TINE: Luceafărul — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, Grădina Doina (Str. Doamnei nr. 9) — orele 20, Expoziția (Piața Școlii) — orele 19,45 (complete Vîrste); ROMEO ȘI JULIETA: Cinemateca — 10, 12,45; INSPECTORUL: Capitol (completele Secretele populației) — 10; 12; 14; 16,15; 18,30; 20,45; la grădina — 20, Feroviar (completele Total pentru viață) — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45; ATENTATUL — cinemascop: Festivalul (completele Cabinetul de stampe) — 9,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădina (Pasajul Eforie) — 20; NU PLINGE, PETER I — cinemascop: Victoria (completele Doi) — 10; 12,30; 15,15; 18; 20,30, Voila (completele Orașul care lubește) — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21; FATA LUI BURE: Lumina — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21; CEA MAI FRUMOASĂ: Union (completele Amintiri contemporane) — 15,30; 18; 20,30; PROGRAM PENTRU COPII: Doina — 10; WINNETOU — cinemascop (seria a II-a): Doina (completele Știință și tehnică nr. 7) — 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21, Popul (completele Zilele Sighetului) — 10,30; 16; 18,30; 20,45; ORIZONT ȘTIINȚIFIC nr. 2 — STIAȚI CAI... — DOUĂZECI DE ANI DE PICTURĂ ROMANEASCĂ — A COLO UNDE CARPAȚII ÎNȚINESC DUNAREA — ROMANIA PE MERRIDIANELE LUMII — CONSTRUIM — C-ASA I JOCUL ÎN FĂGĂRAȘ: Timpuri Noi — 10-21 în continuare; PARCAREA INTERZIȘĂ: Giulești (completele Cartiere noi în București) — 16; 18,15; 20,30; O CLASĂ NEOBȘNITĂ: Excel-siob (completele Vîrste) — 10; 12,15; 16; 18,15; 20,30; DEPĂȘIREA: Buzetși (completele Și acum... puțină gimnastică) — 13; 15,30; 18,15; la grădina — 20,30; DUPĂ MINE CANALII — cinemascop: Bucegi (completele Cu acul și ata) — 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30; la grădina — 19,45, Lira — 15,30; 18; 20,30; LA PORȚILE PĂMÎNTULUI — cinemascop: Gloria (completele Tîrguri și larmarocare) — 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30, Rahova — 18,15; la grădina — 19,45; UTMIA CAVALCADA SPRE SANTA CRUZ — cinemascop: Unirea (completele Lucrările primel consfățiri pe țară a lucrătorilor din construcții) — 16; 18,15; la grădina — 20,30; VIATA ÎNCEPE LA ORA 8 SEARA: Tomis — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, Melinda — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45; ÎN COMPANIA LUI MAX LINDER: Vîrste (completele Lucrările primel consfățiri pe țară a lucrătorilor din construcții) — 16; 18,15; 20,30; A FOST CÎNDVA HOT — cinemascop: Miorita — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,45; 21; DEȘENE SECRETE: Munca (completele După zece ani) — 14; 16,15; 18,30; 20,45; HAI, FRANTA I: Aurora (completele Secretele trecutului) — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădina — 20, Flamur (completele Vîrste) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30; CORĂBIILE LUNGI — cinemascop: Arta — 9,15; 12; 14,45; 17,45; 20,45; Floreasca — 9,45; 12,30; 15,15; 18; 20,45, Clubul Uzinelor Republica — 14; 16,15; 18,30; 20,45; A TRECIU O FEMEIE — cinemascop: Moșilor (completele Elevul de serviciu) — 15,30; 18; 20,30; RĂSCOALA — cinemascop: Crîngari — 15,45; 18; 20,15; GUSTUL MIERII: Vîltorul (completele La cel mai înalt nivel) — 15,30; 18; 20,30; TOM JONES: Coletina (completele Temelii de oțel) — 15; 17,45; 20,30; la grădina 19,45; ORIZONT — cinemascop: Re-hova (completele Orizont științific nr. 1) — 16; 20,30; CINE ESTI DUMNEA DOMNUL SORGE I — cinemascop: Ferențari — 15; 17,45; 20,30; BEATA: Calocreni (completele Flrvu Mutu-Zugravul) — 15,30; 18; 20,30; TELEVIȚIUNE. În jurul orei 17,00 — Transmisie din Sala Palatului Republicii Socialiste România: Adunarea festivă organizată cu prilejul împlinirii a 45 de ani de la crearea Partidului Comunist Român — În jurul orei 21,00 — Reportaj Ilmat „URCIND PRIN TIMP” — 21,20 — Teatrul în studio: „MĂRI SUB PUSTIURI” de Dumitru Radu Popescu; Scenariu pentru televiziune și regia: Ion Barbu, 22,05 — Melodii celebre interpretate la vioară de Nicușor Prudescu — 22,20 — Mic concert de muzică ușoară românească la care își dă concursul o formație orchestrală condusă de Sile Dincu — 23,05 — Televiziunea de noapte — 23,15 — Buletin meteorologic.

PARIS

„Cabinetul fantomă“

Constituirea, anunțată joi, a unui...

RIO DE JANEIRO

ECUADOR: Limitele succesiunii

La o lună după înălțarea de la putere...

PROBLEMA CIPRIOTĂ

PAȘI PE CALEA DIALOGULUI GRECO-TURC

ATENA 6 — Corespondentul Agerpres...

tale relevă că în acest stadiu al preliminarilor...

GUATEMALA

MILITARI AU PREDAT PUTEREA NOULUI CONGRES

CIUDAD DE GUATEMALA 6 (Agerpres) — În cadrul unei ceremonii...

În același timp, potrivit declarațiilor ministrului...

MADRID

3 000 DE STUDENȚI SOLIDARI CU COLEGIILOR ARESTAȚI

MADRID 6 (Agerpres) — Peste 3 000 de studenți...

Declarația M.A.E. al R. D. Vietnam

HANOI 6 (Agerpres) — Misiunea de legătură a înaltului comandament...

Vizita delegației de partid și guvernamentale române în R.D. Vietnam

Recepție oferită în cinstea oaspeților români

(Urmare din pag. 1)

secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam...

ministri, Nguyen Thi Thap, membru al C.C. al Partidului...

CORRESPONDENȚE

prima ședință pentru a-și preciza structura, metodele și obiectivele.

perioadă cât mai scurtă. Dar deocamdată nu se știe încă ce intenții...

ÎN COMITETUL O.N.U. PENTRU DEZVOLTARE INDUSTRIALĂ

Cuvintarea reprezentantului român

NEW YORK 6 (Agerpres) — La New York continuă lucrările celei de-a VI-a sesiuni...

cadre naționale pentru industrie a luat cuvântul reprezentantul român...

Aspect din sala de ședință.

MOSCOVA. Delegația guvernamentală română...

SOFIA. Delegația Partidului Comunist din India...

NAIROBI. Guvernul Kenyei a dat publicității...

PEKIN. Vineri după-amiază a sosit în Pekin...

PIAȚA COMUNĂ

NICI UN ACORD ÎN PROBLEMELE CHEIE

PARIS 6. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal...

Euratom și Comunitatea carbunelui și oțelului.

MOSCOVA

AMBASADORUL ROMÂN ÎN AUDIENȚĂ DE PREZENTARE

MOSCOVA 6. — Corespondentul Agerpres, S. Podină...

SEUL

Un anunț laconic apărut în ziarul sud-coreean...

WASHINGTON

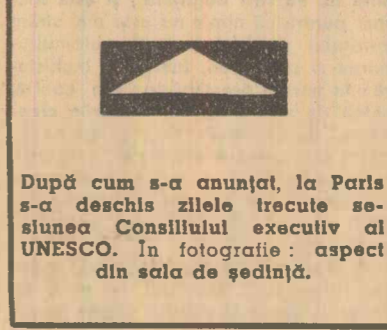
„Economia Coreei de sud renaște din ruine. Coreea de sud se apropie de situa-

NOTE

„Wall Street Journal“. Să fie oare vorba de o greșală...

COLABORARE ȘTIINȚIFICĂ SOVIETO-FRANCEZĂ

MOSCOVA 6 (Agerpres). — După cum transmite agenția TASS...

Aspect din sala de ședință.

Millarii nord-americani, pe care îl vedeți în fotografie...

Millarii nord-americani...